

Dopoledne jsem vyrazil do Prahy na Betlémy. Nejdříve jsem navštívil na Malvazinkách náš hrob, protože jsem to na Dušičky nestihnul. A když už jsem tu byl zašel jsem i hroby Gotta, Pilarové a Nekonečného.

Další destinací byl perníkový betlém v kostelíku [sv. Matěje](#) na Haunspalce. Jenže zrovna měli dnes zavřeno. No nic, nechal jsem auto v OC Palladium a namířil si to do Dlouhé ulice. [La Casa Del Habano](#) byl můj první cíl. A skoro poslední. Zasekl jsem se tu na dvě a půl hodiny. Kubánský rum, kafe, exportní 0.25 Prazdroj a hlavně doutníky. Jeden návštěvník, který byl letos na Kubě mě přesvědčil, že letět na ní znovu je už riziko. Myslel jsem, že bych se na ní podíval potřetí. Prý nyní po zrušení [CUC](#) a omezení dovozu ropy je bída mnohem větší. Na rozloučenou mi barmanka přeoslala ještě Che Guevaru z návštěvy v ČSFR.

Na Staromáku se nekonala žádná lidská tlačénice a i hospody byly skoro prázdné. U [Kata](#) jsem si dal malé pivo a přes Uhelák jsem konečně dorazil do svého cíle. Už bylo pozdě a na [Vánoční výstavě](#) bylo liduprázdno. Jako vždy pohlazení po duši. Paní, co drátkovala figurky se dala se mnou do řeči a jen další dvojice, která si od ní kupovala srdíčko mě zachránila, jinak bych se nedostal domů. Výstava se zavírala, koupil jsem si kafe, abych se pak dozvěděl od pána na kase, že má u nás na Vysočině u Krasoňova dům. V Husově ulici jsem si ještě koupil [italskou zmrzlinu](#). Prý nejlepší na světě. Ten den jsem to

zaslechl nezávisle dvakrát. Byla to povinnost. Výběr byl docela veliký, nemohl jsem se rozhodnout. Nakonec pomohla náhoda, když se do fronty za mnou postavila černoška a Korejka. Takže čokoládovou s citronovou. Zmrzlina byla fakt luxusní. Škoda, že začalo venku pršet. Musel jsem ji sníst hopem. U kamaráda v Malešicích jsem si objednal kebab, který jsem si dojel sníst. Lákal mě abych přespal, ale na Štědrý den jsem chtěl jít ráno na Křemešník. Zapáli jsem si La Habana a po prázdné D1 hnal svého oplíka domů.

